

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: **S. P.**, zastúpenej *Mgr. M. H.*, advokátom, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Bratislave**, za účasti: **Z. B., s.r.o.**, zastúpeného *V. M. & P., s.r.o.*, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2009/1066/SAM zo dňa 31.3.2009, o odvolaní účastníka konania **Z. B. s.r.o.** proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2S 113/09-202 zo dňa 23.6.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 113/09-202 zo dňa 23.6.2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v sume 165,73€ na účet jej právneho zástupcu *Mgr. M. H.*, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 2S 113/09-202 zo dňa 23.6.2010 napadnuté rozhodnutie žalovaného č. A/2009/1066/SAM zo dňa 31.3.2009 v spojení s rozhodnutím Mestskej časti Bratislava – Staré mesto (ďalej len „stavebný úrad“) č. SÚ-2008/31350/43553-G/130-Km zo dňa 10.9.2008 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/, e/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Rozhodnutím č. SÚ-2008/31350/41553-G/130-Km zo dňa 10.9.2008 stavebný úrad povolil stavebníkovi Z. B., spol. s.r.o. realizáciu stavby „P.“ umiestnenej rozhodnutím o umiestnení stavby vydaným Mestskou časťou Bratislava - Staré mesto pod č. SU-2005,2006/33482/50197/UR/Ga zo dňa 2.8.2006 a pre umiestnenie a uskutočnenie stavby určil podmienky, v ktorých stanovil zmeny navrhovanej novostavby oproti citovanému územnému rozhodnutiu zo dňa 2.8.2006.

Rozhodnutím č. A/2009/1066/SAM zo dňa 31.3.2009 žalovaný na základe odvolania účastníkov konania zmenil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu č. SÚ-2008/31350/41553-G/130-Km zo dňa 10.9.2008 tak, že vydal územné rozhodnutie o umiestnení stavby „P.“, ktorým nahradil územné rozhodnutie o umiestnení stavby č. SU-2005,2006/33482/50197/UR/Ga zo dňa 02.8.2006. Žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu v určených častiach jeho výrokovej časti s tým, že v ostatných častiach prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu potvrdil. Zmenou prvostupňového rozhodnutia došlo k faktickému vypusteniu výroku o povolení stavby, ktorým stavebný úrad povolil stavebníkovi Z. B., spol. s.r.o. realizáciu stavby „P.“.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že postup stavebného úradu nebol štandardný, transparentný ani zákonný. V oznámení o začatí konania síce stavebný úrad odkázal aj na § 36 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), avšak z celého priebehu konania na prvom stupni a z úkonov stavebného úradu nebolo jednoznačne zrejmé, že stavebný úrad hodlá na základe predložených dokladov nielen rozhodnúť o návrhu na vydanie stavebného povolenia, ktorého sa navrhovateľ domáhal, ale aj zmeniť právoplatné územné rozhodnutie. Tento úmysel nebol jednoznačný a pre účastníkov dostatočne

zrozumiteľný ani z prvostupňového rozhodnutia, ktorým bolo navrhovateľovi vydané stavebné povolenie. Krajský súd tiež uviedol, že v prvostupňovom konaní zo žiadneho z podaní navrhovateľa (Z. B., spol. s r.o.) výslovne nevyplýva, že by dal podnet k otvoreniu skončeného územného konania. Podľa § 41 ods. 1 stavebného zákona je takýto podnet podmienkou pre konanie o zmene právoplatného územného rozhodnutia. Krajský súd dospel k záveru, že uvedeným postupom stavebného úradu bolo jeho konanie postihnuté vadou majúcou za následok nezákonnosť rozhodnutia, ktorú nemohol odstrániť ani žalovaný vydaním napadnutého rozhodnutia. Žalovaný konštatoval nezákonnosť spojenia konania o zmene územného rozhodnutia so stavebným konaním a zmenil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu tak, že vydal nové územné rozhodnutie o umiestnení stavby s tým, že realizáciu stavby nepovolil. Tento postup však celkom oprávnene mohol vyvolať u žalobkyne dojem, že žalovaný až v odvolacom konaní zmenil predmet konania a v dovtedy vedenom stavebnom konaní rozhodol o zmene územného rozhodnutia na podklade podania stavebníka urobeného až po podaní odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu stavebného úradu. Krajský súd považoval za neprípustné, aby stavebný úrad a následne aj žalovaný takýmto spôsobom nanovo upravili zastavovacie podmienky určené územným rozhodnutím bez toho, aby bolo rozhodnutie o tom rozumne očakávateľné a v odvolacom konaní reparačné.

Krajský súd tiež poukázal na skutočnosť, že o umiestnení v podstate totožnej stavby na dotknutých pozemkoch boli vydané dve skoršie územné rozhodnutia, pričom obe tieto územné rozhodnutia boli z hmotnoprávnych dôvodov právoplatne zrušené rozsudkami Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžp 10/2009 zo dňa 12.1.2010 a sp. zn. 3 Sžp 3/2009 zo dňa 11.3.2010. Žalovaný v čase vydávania napadnutého rozhodnutia vedel o tom, že územné rozhodnutie, ktoré svojim rozhodnutím mení, Krajský súd v Bratislave zrušil, aj keď v tom čase ešte neprávoplatne. Za daných okolností mal žalovaný podľa názoru krajského súdu vyčkať na právoplatné výsledky súdneho prieskumu uvedených rozhodnutí.

K namietanej zmätočnosti výroku napadnutého rozhodnutia krajský súd konštatoval, že ak prvostupňový stavebný úrad rozhodol o viacerých samostatných predmetoch konania, môže žalovaný (ako odvolací orgán) rozhodnúť o každom z týchto predmetov konania samostatne. V prejednávanej veci žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu zmenil tak, že vydal nové územné rozhodnutie vo veci s tým, že realizáciu stavby nepovolil. Vychádzajúc zo skutočnosti, že stavebný úrad

v prvostupňovom konaní spojil konanie o zmene územného rozhodnutia so stavebným konaním a o každom z týchto predmetov konania rozhodol, mal žalovaný popri výroku o zmene právoplatného územného rozhodnutia a jeho nahradení novým zrušiť samostatným výrokom vydané stavebné povolenie, keďže v odôvodnení rozhodnutia zaujal názor, že bolo vydané v rozpore so zákonom. Z výroku napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že žalovaný popri vydaní nového územného rozhodnutia napadnuté prvostupňové rozhodnutie vo výroku nedotknutých častiach potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal účastník konania Z. B., spol. s r.o., včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne a zaviazá žalobkyňu na náhradu trov konania.

Nesúhlasil so záverom krajského súdu, že z postupu stavebného úradu nebolo zrejmé, že stavebný úrad hodlá rozhodnúť aj o zmene územného rozhodnutia a že správne orgány nevytvorili dostatočný priestor pre žalobkyňu a ďalších účastníkov konania na uplatnenie ich procesných práv vo vzťahu k zmene právoplatného územného rozhodnutia. Stavebný úrad v oznámení o opakovanom prerokovaní žiadosti jednoznačne uviedol, že tak koná aj v súlade s ust. § 36 ods. 1, 2, a 4 stavebného zákona, ktoré sa vzťahujú výlučne na územné konanie. Oznámenie stavebného úradu jednoznačne obsahovalo informáciu aj o začatí územného konania a teda neobstojí konštatovanie súdu, že z postupu stavebného úradu nebolo zrejmé, že stavebný úrad hodlá rozhodnúť aj o zmene územného rozhodnutia. Stavebný zákon v § 36 presne nedefinuje, čo má oznámenie o začatí územného konania obsahovať, a preto odkaz na zákonné ustanovenia, vymedzujúce predmet konania, je dostačujúci a zákon neukladá stavebnému úradu povinnosť iným spôsobom oznamovať účastníkom predmet konania. Aj prvostupňové rozhodnutie jasne uvádza, že prvostupňový správny orgán rozhodol podľa § 41 a 66 stavebného zákona, pričom sa stavebný úrad v predmetnom rozhodnutí vysporiadal s námietkami účastníkov konania vrátane žalobkyne týkajúcich sa aj námietok ku zmene územného rozhodnutia. Prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu jednoznačne uvádza zmeny navrhovanej novostavby oproti skoršiemu územnému rozhodnutiu, pričom tie nie sú spomínané len okrajovo, ako uvádza krajský súd, ale jasne uvádzajú podmienky pre umiestnenie stavby podľa zmeneného projektu.

Účastník konania (Z. B., spol. s r.o.) ďalej v odvolaní uviedol, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že podmienkou pre konania o zmene

právoplatného územného rozhodnutia a pre vydanie nového územného rozhodnutia v zmysle § 41 ods.1 stavebného zákona je podnet navrhovateľa. Ustanovenie § 41 ods. 1 stavebného zákona stanovuje, že nahradiť územné rozhodnutie novým územným rozhodnutím môže stavebný úrad z podnetu navrhovateľa alebo z vlastného podnetu stavebného úradu. Ustanovenie § 35 ods. 1 stavebného zákona stanovuje, že územné konanie sa začína na písomný návrh účastníka, z podnetu stavebného úradu alebo iného orgánu štátnej správy. Označenie názvu podania pritom nie je podstatné, nakoľko podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu (ustanovenie § 19 ods. 2 Správneho poriadku), a z podania nepochybne vyplývalo, čo má byť predmetom správneho konania.

V odvolaní ďalej nesúhlasil s odôvodnením súdu, že žalovaný správny orgán mal vyčkat' na právoplatné výsledky súdneho prieskumu skorších územných rozhodnutí, nakoľko žalovaný ako odvolací orgán zmenil prvostupňové rozhodnutie a s existenciou predchádzajúcich územných rozhodnutí sa vysporiadal. Existencia skoršieho územného rozhodnutia a jeho nahradenie novým územným rozhodnutím je v súlade so stavebným zákonom, ktorý túto možnosť výslovne pripúšťa v § 41.

Odvolateľ namietal aj záver krajského súdu o nezrozumiteľnosti a zmätočnosti výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného. Podľa neho odvolacie konanie je vybudované na apelačnom princípe a druhostupňový orgán je zásadne oprávnený rozhodnúť vo veci. Správnemu orgánu v odvolacom konaní je daná možnosť rozhodovať vo veci v zmysle § 59 správneho poriadku, bez ohľadu na subjektívne očakávania a "predvídateľnosť" zo strany žalobkyne, nakoľko odvolací orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní a preskúmava rozhodnutie v celom rozsahu. Ak teda žalovaný správny orgán zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že zrušil pôvodný text a nahradil ho novým, pričom úplne zrušil ustanovenia týkajúce sa stavebného povolenia a stanovil podmienky územného rozhodnutia o umiestnení stavby, ktorými nahradil skoršie územné rozhodnutie, má odvolateľ za to, že žalovaný rozhodol o zmene prvostupňového rozhodnutia, t.j. novým vyriešením veci a časť, ktorá nebola zmenou dotknutá, potvrdil.

K podanému odvolaniu sa podaním zo dňa 17. septembra 2010 vyjadrila žalobkyňa, pričom navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil a žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že stavebný úrad v súvislosti s predmetným konaním vydal dňa 28. marca 2008 list č. SU-31350/2008-15699-

Km s označením „Oznámenie začatia stavebného konania - P.“. V tomto liste ďalej uviedol: „Uvedeným dňom bolo v zmysle § 18 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. (správny poriadok) začaté stavebné konanie“. Zo slovného vyjadrenia bolo teda zrejmé, že ide o stavebné konanie. Ak z uvedeného oznámenia malo vyplývať, že ide aj o zmenu územného rozhodnutia, uvedenie len zákonných ustanovení nemožno považovať za jasný a štandardný spôsob oznámenia o druhu správneho konania, naviac ak následne v slovnom vyjadrení sa hovorí len o stavebnom konaní.

V odvolaní účastník konania Z. B., spol. s r.o. uviedol, že žalovaný prerokoval so žalobkyňou zmenu územného rozhodnutia, ale bližšie nešpecifikoval, kedy sa tak stalo. Prerokovanie zmeny územného rozhodnutia sa malo udiť na ústnom pojednávaní dňa 16. marca 2009, na ktorom sa však žalobkyňa nezúčastnila. Následne dňa 30. marca 2009 odvolateľ, ktorý sa predmetného pojednávania zúčastnil, podal žiadosť s názvom „P. - upresnenie a doplnenie žiadosti na vydanie stavebného povolenia“, v obsahu ktorej zvýraznil, že žiada svoj pôvodný návrh na vydanie stavebného povolenia kvalifikovať ako žiadosť o zmenu územného rozhodnutia. Na druhý deň, 31. marca 2009, vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie. Podľa žalobkyne na základe podania odvolateľa zo dňa 30. marca 2009 došlo k zmene predmetu konania, a to nielen že vo fáze, keď bolo zhromažďovanie podkladov prvostupňovým stavebným úradom ukončené, ale dokonca až v odvolacom konaní pred žalovaným. V medziobdobí od návrhu na zmenu predmetu konania (30. marca 2009) do vydania napádaného rozhodnutia žalovaného (31. marca 2009) sa žalobkyňa objektívne nemala možnosť oboznámiť s podkladmi rozhodnutia.

Pokiaľ ide o otázku nahradenia právoplatného územného rozhodnutia podľa § 41 ods. 1 stavebného zákona, žalobkyňa vyslovila názor, že z ustanovenia § 41 ods. 1 stavebného zákona jednoznačne vyplýva, že právoplatné územné rozhodnutie môže stavebný úrad nahradiť len z podnetu navrhovateľa. Predmetné ustanovenie neobsahuje možnosť stavebného úradu nahradiť právoplatné územné rozhodnutie z vlastného podnetu.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu ďalej uviedla, že dve predchádzajúce územné rozhodnutia v tejto veci boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky právoplatným spôsobom zrušené. V poradí prvé územné rozhodnutie (rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/200611821-HRC zo dňa 6.11.2006 v spojení s rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Staré mesto č. SU-2005,2006/33482/50197/UR-Ga zo dňa 2.8.2006) bolo zrušené

rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12. januára 2010 sp. zn. 5 Sžp 10/2009. Zásadnou okolnosťou je pritom skutočnosť, že prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu v prejednávanej veci sa opieralo o prvostupňové územné rozhodnutie zo dňa 2.8.2006 a napadnuté rozhodnutie žalovaného malo nahradiť toto územné rozhodnutie. Keďže v čase rozhodovania žalovaného už prebiehal súdny prieskum prvého územného rozhodnutia, mal žalovaný vyčkat' na výsledok súdneho konania, inak by vytvoril žalovaný právnu neistotu pre všetkých zainteresovaných, nielen pre žalobkyňu, pretože v prípade zrušenia prvého územného rozhodnutia, celé stavebné konanie, ako aj jeho výsledok, stráca základnú legitimitu opretú o právoplatné územné rozhodnutie v danej veci, ktoré je pre priebeh stavebného konania ako aj jeho výsledok kľúčovým.

K výroku druhostupňového rozhodnutia žalobkyňa uviedla, že žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že spojenie konania o zmene územného rozhodnutia so stavebným konaním bolo nezákonné a preto zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že vydal nové územné rozhodnutie s tým, že stavbu nepovolil. Pokiaľ mal žalovaný takýto úmysel s rozhodnutím prvostupňového stavebného úradu, mal potom v súlade s požiadavku právnej istoty a predvídateľnosti prvostupňové rozhodnutie v časti o územnom rozhodnutí zmeniť a v časti o stavebnom povolení zrušiť. Výrok rozhodnutia žalovaného však pozostáva z dvoch častí, zmena a potvrdenie prvostupňového rozhodnutia, pričom dôležitou skutočnosťou je, že žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie neprehľadným spôsobom tak, že menil časti prvostupňového rozhodnutia týkajúce sa stavebného povolenia na nové územné rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Predmetom preskúmania v tomto konaní je rozhodnutie žalovaného č. A/2009/1066/SAM zo dňa 31.3.2009, ktorým bolo zmenené rozhodnutie stavebného úradu č. SÚ-2008/31350/41553-G/130-Km zo dňa 10.9.2008 tak, že žalovaný vydal podľa § 41 stavebného zákona a podľa § 4 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., ktorou

sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, územné rozhodnutie o umiestnení stavby „P.“, ktorým nahradil územné rozhodnutie o umiestnení stavby č. SU-2005,2006/33482/50197/UR/Ga zo dňa 2.8.2006. Žalovaný zmenovým rozhodnutím okrem iného nahradil najmä text druhého a tretieho odseku prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu, v ktorom stavebný úrad povolil stavebníkovi Z. B., spol. s r.o. stavbu „P.“.

Prvostupňovým rozhodnutím č. SÚ-2008/31350/41553-G/130-Km zo dňa 10.9.2008 stavebný úrad rozhodol, že stavebníkovi Z. B., spol. s r.o. povoľuje realizáciu stavby „P.“ umiestnenej rozhodnutím o umiestnení stavby vydaným Mestskou časťou Bratislava - Staré mesto pod č. SU-2005, 2006/33482/50197/UR/Ga zo dňa 2.8.2006. Stavebný úrad v rozhodnutí určil podmienky pre umiestnenie a uskutočnenie stavby, v ktorých stanovil zmeny navrhovanej novostavby oproti citovanému územnému rozhodnutiu zo dňa 2.8.2006.

Podľa § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 47 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania.

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Výrok rozhodnutia je z hľadiska ustálenej judikatúry súdov najdôležitejšou časťou rozhodnutia a preto musí byť jasný, presný a určitý, tak aby z jeho formulácie bolo bez pochyb zrejmé výsledné rozhodnutie správneho orgánu. Táto požiadavka zrozumiteľnosti výroku správneho rozhodnutia sa vzťahuje tak na prvostupňové, ako aj na druhostupňové správne rozhodnutie.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím stavebného úradu odvolací súd dospel rovnako ako krajský súd k záveru, že preskúmané rozhodnutie nespĺňa základnú zákonnú požiadavku na jeho zrozumiteľnosť. V prvostupňovom rozhodnutí stavebný úrad síce v úvode odkazuje na § 41 a 66 stavebného zákona, v texte výroku však jasne deklaruje, že „povoľuje stavbu“, ale jasný a určitý výrok

o zmene územného rozhodnutia a nahradení ho novým územným rozhodnutím v rozhodnutí absentuje. Zmeny navrhovanej novostavby oproti územnému rozhodnutiu č. SU-2005, 2006/33482/50197/UR/Ga zo dňa 2.8.2006 stavebný úrad uviedol len v podmienkach pre umiestnenie a uskutočnenie stavby, pričom ani nerozhodol, či nahrádza pôvodné právoplatné územné rozhodnutie novým územným rozhodnutím, tak aby bol výrok v súlade s § 41 stavebného zákona (Zmena územného rozhodnutia).

Ani výrok druhostupňového rozhodnutia nespĺňa požiadavku na jasnosť a určitosť. V zmysle § 59 ods. 2 správneho poriadku musí odvolací orgán vo výroku svojho rozhodnutia vysloviť záver, či sa prvostupňové správne rozhodnutie potvrdzuje (a odvolanie zamieťa), či sa prvostupňové rozhodnutie mení alebo či sa zrušuje. Ak žalovaný dospel k záveru, že stavebný úrad rozhodol tak o návrhu na zmenu územného rozhodnutia, ako aj o návrhu na vydanie stavebného povolenia, tak výrok druhostupňového rozhodnutia mal jednoznačne špecifikovať v tom, aké robí konečné rozhodnutie o oboch predmetoch konania. Žalovaný napadnutým rozhodnutím však zmenil výrok o povolení stavby tak, že ho nahradil výrokom o vydaní územného rozhodnutia o umiestnení stavby. Takouto zmenou bol z prvostupňového rozhodnutia fakticky vypustený výrok o povolení stavby bez toho, aby sa o tom odvolací orgán vo výroku napadnutého rozhodnutia explicitne zmienil. V odôvodnení rozhodnutia však žalovaný uviedol, že stavebný úrad pochybil, keď spojil konanie o zmene územného rozhodnutia o umiestnení stavby podľa § 41 stavebného zákona so stavebným konaním, preto odvolací orgán nahradil právoplatné územné rozhodnutie novým územným rozhodnutím s tým, že realizáciu predmetnej stavby nepovolil. Žalovaný tiež v odôvodnení uviedol, že sa nebude zaoberať odvolacími námietkami týkajúcimi sa realizácie stavby, nakoľko sa nimi bude zaoberať stavebný úrad v stavebnom konaní. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia možno vyvodit' nesporne záver, že žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutie o povolení stavby a vrátil vec stavebnému úradu na nové stavebné konanie. Z výroku napadnutého rozhodnutia však uvedený záver odvolacieho správneho orgánu explicitne nevyplýva, a preto výrok rozhodnutia nemožno považovať za jasný, určitý a zrozumiteľný a preto jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť.

Ohľadne splnenia zákonných podmienok na realizáciu zmeny územného rozhodnutia dospel Najvyšší súd SR k rovnakému právnemu záveru ako prvostupňový súd.

Podľa § 41 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad môže z podnetu navrhovateľa nahradiť územné rozhodnutie, ktoré je právoplatné, novým územným rozhodnutím, ak to umožňuje územnoplánovacia dokumentácia alebo iné podklady pre územné rozhodnutie alebo podmienky v území. Za rovnakých okolností môže stavebný úrad nahradiť územné rozhodnutie, ktoré vydal z vlastného podnetu.

Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že stavebný úrad môže v danom prípade právoplatné územné rozhodnutie nahradiť novým územným rozhodnutím len z podnetu navrhovateľa, pretože z doterajšieho skutkového a právneho stavu veci nemožno vyvodit' iný právny záver.

Vzhľadom na uvedené je preto nepochybné, že v preskúvanom konaní nebola splnená základná zákonná podmienka, aby mohol stavebný úrad konať podľa § 41 ods. 1 stavebného zákona o zmene územného rozhodnutia o umiestnení stavby. Tejto vady konania si bol vedomý aj samotný žalovaný, nakoľko v odvolacom konaní (úradný záznam zo dňa 16.3.2009) poučil stavebníka, spoločnosť Z. B., spol. s r.o., o potrebe doplnenia žiadosti o vydanie stavebného povolenia zo dňa 1.8.2007. Stavebník následne podaním zo dňa 30.3.2009 svoju žiadosť o vydanie stavebného povolenia zo dňa 1.8.2007 doplnil tak, že podanie zo dňa 1.8.2007 žiadal kvalifikovať ako návrh podľa § 41 ods. 1 stavebného zákona na zmenu rozhodnutia o umiestnení stavby č. SU-2005,2006/33482/50197/UR/Ga zo dňa 2.8.2006. Ak došlo k splneniu podmienky konania (podanie návrhu na zmenu územného rozhodnutia), od ktorej sa má a môže odvíjať celé konanie o zmene územného rozhodnutia, až v odvolacom konaní, bezprostredne pred rozhodnutím odvolacieho orgánu, takýto postup nemožno považovať za zákonný a transparentný.

Odvolací súd sa tiež stotožnil s názorom krajského súdu, pokiaľ ide o netransparentný postup stavebného úradu ako aj žalovaného, pokiaľ ide o oboznámenie účastníkov konania s predmetom konania. Okrem zmienky o postupe stavebného úradu aj podľa § 36 Stavebného zákona v oznámení o začatí konania nebolo z celého priebehu konania na prvom stupni a z úkonov stavebného úradu jednoznačne zrejmé, že stavebný úrad hodlá na základe predložených dokladov nielen rozhodnúť o návrhu na vydanie stavebného povolenia, ktorého sa navrhovateľ domáhal, ale aj zmeniť právoplatné územné rozhodnutie.

Odvolaací súd dáva do pozornosti správnych orgánov skutočnosť, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/10/2009 zo dňa 12.1.2010 bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/82/2008-118 zo dňa 6.11.2008 zmenený tak, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 6.11.2006 ako aj rozhodnutie Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto č. SU-2005,2006/33482/50197/UR-Ga zo dňa 2.8.2006 zrušil a vec bola vrátená Krajskému stavebnému úradu v Bratislave na ďalšie konanie.

Z uvedeného potom vyplýva, že stavebník sa nemôže úspešne domáhať v preskúmovacom konaní podľa piatej časti hlavy druhej O.s.p. zmeny základného rozhodnutia o umiestnení stavby zo dňa 2.8.2006 (a to i napriek tomu, že Krajský stavebný úrad v Bratislave rozhodnutím zo dňa 31.3.2009 v odvolacom konaní o takejto zmene rozhodol), pretože nie je splnený jeden zo základných zákonných predpokladov na takúto zmenu, ktorým je nesporne právoplatnosť základného rozhodnutia o umiestnení stavby, keďže rozhodnutie o umiestnení stavby zo dňa 2.8.2006 bolo navyše v spojení s rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave v inom preskúmovacom konaní podľa piatej časti hlavy druhej O.s.p. rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžp/10/2009 zo dňa 12.1.2010 zrušené.

V ďalšom štádiu konania bude musieť stavebný úrad nanovo opätovne posudzovať súlad návrhu na umiestnenie stavby s príslušným územným plánom. Doteraz, ako vyplýva z administratívneho spisu, nebolo vykonané zo strany stavebného úradu riadne dokazovanie vo veci, ktorého cieľom a výsledkom v konaní by bolo vydanie čo najobjektívnejšieho rozhodnutia o umiestnení príslušnej stavby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sú preto predčasnými akékoľvek úvahy o tom, žeby príslušný návrh na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby bol v rozpore s príslušným územným plánom Hlavného mesta SR Bratislavy. Tieto skutočnosti bude musieť stavebný úrad v územnom konaní riadne zistiť a v novom rozhodnutí ich transparentným spôsobom bude musieť vyhodnotiť.

Najvyšší súd SR taktiež považuje za potrebné zdôrazniť, že nie všetky námietky uplatnené v územnom konaní by mohli i reálne zasiahnuť a spôsobiť narušenie práva na priaznivé životné prostredie, pretože z charakteristiky rozhodnutia o umiestnení stavby vyplýva, že ide o rozhodnutie, ktorým sa stavba priamo nerealizuje (k realizácii dochádza až na základe stavebného povolenia – osobitného rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní,

resp. na základe ohlásenia stavebnému úradu v určitých zákonom stanovených prípadoch). Uvedenou problematikou sa zaoberal napr. Ústavný súd SR v inej veci, kde vydal uznesenie pod sp. zn. II. ÚS 22/02 zo dňa 6.3.2002, v ktorom konaní odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavnú sťažnosť v časti o porušení základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života upraveného v čl. 19 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj základného práva na priaznivé životné prostredie upraveného v čl. 44 Ústavy SR.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalobkyňa mala úspech v odvolacom konaní preto jej vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania, ktoré pozostávali z náhrady trov právneho zastúpenia za príslušné úkony právnej služby, ktoré pozostávali:

Z náhrady trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, podanie vyjadrenia k odvolaniu dňa 20. septembra 2010 – 120,23€ (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) spolu s prislúchajúcim režijným paušálom vo výške 7,21€ (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a účasť na verejnom vyhlásení rozhodnutia dňa 19. októbra 2011 – 30,88€ (§ 14 ods. 5 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) spolu s prislúchajúcim režijným paušálom vo výške 7,41€ (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 165,73€. Náhradu trov za ďalší úkon uplatnený žalobkyňou (nahliadnutie do spisu dňa 26.8.2011) súd žalobkyňi nepriznal, nakoľko ich nepovažoval za účelne vynaložené a nevyhnutné pre kvalifikované zastupovanie žalobkyne v konaní. Žalobkyňa si vyčíslila aj trovy konania, ktoré vznikli v prvostupňovom konaní, v sume 1210,60€. Odvolací súd poukazuje na to, že o týchto trovách už rozhodol krajský súd v napadnutom rozsudku, keď žalobkyňi priznal náhradu trov konania vo výške 694€. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nepodala odvolanie proti výroku rozsudku krajského súdu o trovách konania, najvyšší súd, a to v danom prípade ani ako súd odvolací, nemá právomoc rozhodovať o trovách konania vzniknutých v prvostupňovom súdnom konaní žalobkyňi, vo vzťahu ku ktorým sa žalobkyňa neodvolala a účinným spôsobom nenapadla

výrok rozhodnutia krajského súdu príslušným opravným prostriedkom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 19. októbra 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová